



**У К Р А Ї Н А**  
**Чернівецька міська рада**  
**Управління освіти**

вул. Героїв Майдану, 176, м. Чернівці, 58029 тел./факс (0372) 53-30-87  
E-mail: [osvitacv@gmail.com](mailto:osvitacv@gmail.com) Код ЄДРПОУ №02147345

№ \_\_\_\_\_

**Керівникам закладів  
дошкільної освіти  
Чернівецької міської ТГ**

**Про проведення благодійної акції  
«Зубастий орлик»**

Управління освіти Чернівецької міської ради повідомляє про проведення благодійної акції «Зубастий орлик». Метою проведення акції є збір коштів для придбання дрона, який вбереже життя нашим захисникам. Проведення акції у закладах дошкільної освіти планується з **28 червня до 5 липня 2023 року**.

Ініціатор акції Алла Чобан (фейсбук профіль [https://m.facebook.com/story.php?story\\_fbid=pfbid09Ucy8hoWFkpzuTEFyi8MPVtbsGsUk16vwwux36vdttdizUAiHHzv2ryXquYuGzPwMpl&id=100001749984854](https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=pfbid09Ucy8hoWFkpzuTEFyi8MPVtbsGsUk16vwwux36vdttdizUAiHHzv2ryXquYuGzPwMpl&id=100001749984854)) пропонує для організації акції використати казку екологічного спрямування «Дубок та його друзі», яку вона написала (додається).

Шановні колеги, просимо всіх вас приєднатися до проведення благодійної акції, показавши дітям будь-який вид театру на основі казки «Дубок та його друзі», або організувавши продаж виробів головного героя Орлика, які виготовлять вихованці.

Колеги, давайте допоможемо нашим захисникам, щоб «зубастий орлик» (дрон) злетів і беріг життя тих, хто стоїть на захисті кожного з нас.

**Начальник Управління**

Любов Чобанюк 53 72 28

**Ірина ТКАЧУК**

ЧЕРНІВЕЦЬКА МІСЬКА РАДА  
Управління освіти

06/01-39/1260 від 28.06.2023



### Казка «Дубочок та його друзі»

Колись мишка заховала у своїй нірці жолудь. Заховала та й забула. А жолудь почекав якийсь час і мовив сам до себе: "Сумно мені тут одному. Треба подивися, що діється довкола". Сказав і проріс крихітним деревцем. "Ого! Як цікаво довкола!" - тішився маленький дубок і ріс щодня, щохвилини. Він ставав все вищим, а його стобув товстішим. На ньому з'являлися нові гілочки та зелені листочки. Якогось дня маленьке деревце помітив орлик, що пролітав поруч. "Який ти гарненький! - мовила пташечка до дубочка. - "Давай дружити! У затінку твого листячка так хороше!" "Давай!" - почулося у відповідь, і з радощів деревце затріпотіло своїми листочками. Звістка про симпатичний дубок швидко розлетілась лісом, і незабаром у деревця з'явилося багато нових друзів-пташечок.

Йшов час, дубок ставав все вищим, а стовбур міцнішим. Невдовзі настав той момент, коли деревце зацвіло. "Дубок, який красивий," - милувався орлик. "Так, так," - цвірінькали й інші пташечки. "Джи-джи! Ви ще осені дочекайтеся! - обізвалася бджілонька, яка ретельно облітала квіточки. - Тоді на вас чекатиме новий подарунок від нашого дубочка!" І справді, восени на дереві з'явилися жолуді. І були вони там, де навесні бджілонька своїми чарівними лапками торкнулася квіточок. "Яка смакота, - мовив орлик, роздзюбуючи маленький плід. "І я хочу спробувати! І я, і я," - наперебій цвірінькали пташечки. А дубок лиш тішився, що зміг подарувати пташечкам такий десерт. Та раптом почулось "рох-рох!". Від несподівки пташечки поховалися за листочками дуба. Та зрештою цікавість взяла гору, орлик визирнув з-за листочка і побачив під деревом кабанчика.

- Як смачно, - мовило поросятко. - Дякую тобі, дубочку. Піду розкажу про тебе своїй родині.

Так у деревця з'явилися друзі-свинки.

- А чи можу і я поласувати жолудями? - запитала руденька білочка.

- А ми? - несміливо мовила мама-мишка, поруч з якою стояли її малята.

- Так! Так! - шурхотів своїми листочками щасливий дубок.

Відтоді деревце не раз пригощало жолудями своїх друзів.

Йшов час. Й одного дня після дощику під дубом з-під землі з'явився грибочок-боровичок.

- Як тут затишно, - мовив грибочок і, поглянувши на деревце, додав: "Дякую, дубочку! Давай дружити!"

І знову деревце щасливо тріпотіло своїм листочками у відповідь.

- І мені тут добре, - зізналася квіточка.

- І мені тут комфортно, - додала травичка.

- І я дубочок люблю, - мовив мурашка.

Так у дубочка ледь не щодня з'являлися все нові друзі, без яких він вже не уявляв свого життя, бо разом жити - класно!